

Co nemáš, můžeš mít

IdeaFatte

Otáčím list na kapitolu dětství
Existoval jsem jen já a můj vesmír
Dětství bez chyb, přísná výchova
A večer každodenní otázka „kdes byl?“
Ostatní měli volnosti víc
Ve třinácti už chodili od osmi pít
Vraceli se později než jsem usínal
V sobě smutek, jsem stále dusil dál
Rodina se divila proč milujeme s bráchou rap
Nepochopili, že tam je naše odpověď
A nepochopí podstatu toho ani teď
Proč sem měl za vzory ty, co brali fet
Zkoušel jsem graffiti po tom, co jsem slyšel text
Bez lásky ke sportu jsem hrál basket
Nepochopili nás a nepochopí
Jak si bez nástrojů můžeme stavět svět
Začalo IF, můj svět číslo jedna
Někdo myslel, že se nevyhrabem ze dna
Věděl jsem o tom nejvíc sám
Měl jsem v piči to řvát nahlas, nebudujeme hrad
Každý se najednou chtěl bavit
Každý mě najednou chtěl zdravit
Měl jsem k nim předsudek, ale chtěl jsem se ho zbavit
Ale nešlo smazat rány
Nechtěl jsem rapem všechny přesvědčit
Ale když nevěří, není lehké žít
Cítil jsem v rodině hřích
Menší podporu než mi dávala dřív
Neměl jsem pokoru k nim
Doteď jsem ji neprobudil
Nelituju toho, že jsem nezastavil
To mi umožnilo zapomenout na všechny ztráty...
Nemohl jsem najít sám sebe
Proto jsem psal skoro dennodenně
Nevěděl jsem co je fame, co je stres
Co je odpovědnost, jaká je hodnota peněz
Tehdy jsem nebyl na pódiu jako doma
I tak jsem chtěl vstát, vyspět, protestovat
Když to poseru tak nebude šance znova
Nemohl jsem se stát mistrem za dvě slova

Co nemáš, můžeš mít - tak zavři oči a ser na okolí
Co nemáš, můžeš mít - je to cesta, která občas bolí
Co nemáš, můžeš mít - tak zavři oči a ser na okolí
Co nemáš, můžeš mít - přinese to rány, které nezahojíš

Čemu jsem dřív nevěřil teď žiju
A čemu jsem důvěřoval, už nezažiju
Parodie na svět, umělá vidina života
Tyhle doby ani nechci vzít nazpět
Už nevěřím podání ruky, ani úsměvu
Kamarádům na cestě k úspěchu
Affro mi vydal dva singly a desku
Nikdo mě nenutil, neříkal nestůj
Věřil jsem všemu, věřím i teď
Nepřesvědčí mě už nikdy nikdo - na světě,
O víkendech vidím lidi, co jsou šťastní

Za moje slova, Fatteův beat - je radost mít
Lidi co věří tobě - jsou cíl
Kolikrát stojíš jako oběť - jsou tví
Kolikrát by sis vybral cestu jinou
Ale stejně víš, že bez toho nemůžeš žít
Stejně jako někteří nemohli žít beze mě
Nemohli strávit můj pokrok v mojí hudbě
Byl jsem pro ně nula, Fatte byl pro ně nula
Díky tomu se ale naše hudba nepohnula
Zajímalo by mě, co chtěli vidět slyšet
Sami se můžou jenom za své děti stydět
Nechci vás vidět, dokud nezemřete
Nechci dopadnou jak vy - tak primitivně
Nepřáli jste a nebudete nikdy víc,
Nikdo z vás mi to nechce ale nikdy říct
Moji rodiče ví co vychovali
Jsou pyšní na to co vybudovali
Museli stokrát poslouchat kecy o tom
Co jsem řekl v rozhovoru a co bylo potom
Jak se řešilo že jsem ten nejhorší
Ale nedošlo vám, že to vy jste ten kokot
Co skoro nezná jméno svého syna
Co neznal pojem rodina
Radši budu navždy spodina
Co bude mít svůj sen, moje vina...